

Molt Il·lustre Sr. Síndic General

Molt Il·lustre President del Consell Superior de la Justícia;

Molt Il·lustre President del Tribunal Constitucional;

Honorable Sr. Consòl major de Canillo;

Molt Il·lustres Sres. representants personals dels Coprínceps;

Molt Il·lustre Sra. Subsíndica General;

Molt Il·lustres Sras. Conselleres i Sres. Consellers Generals;

Molt Il·lustres Ministres, membres del Govern;

Honorables Sres. Consòls;

Molt Il·lustres i Honorables Autoritats;

Senyores i Senyors,

M'agradaria començar aquestes paraules expressant el meu agraïment més viu al Copríncep episcopal, Mons. Josep-Lluís Serrano, pel meu nomenament com a magistrat del Tribunal Constitucional. Suposa per a mi un grandíssim honor.

El meu agraïment també s'estén al Síndic General, el Molt Il·lustre Sr. Carles Ensenyat, per aquest acte de presa de possessió, així com a les autoritats presents. Vull manifestar el meu respecte i la meva consideració

envers totes les autoritats del Principat i envers les tradicions i la bella llengua d'Andorra.

Assumeixo la meva nova condició de magistrat amb un compromís ple i absolut amb Andorra, amb la seva sobirania i amb les seves institucions, sotmès únicament a la Constitució i la Llei Qualificada del Tribunal Constitucional.

Desitjaria que el meu treball fos un servei. Servei en primer lloc als ciutadans d'Andorra, per a garantir que la Constitució, que la seva Constitució, “és la norma suprema de l'ordenament jurídic i vincula tots els poders públics i els ciutadans”¹. Servei en segon lloc a totes les persones de les quals els drets fonamentals poden resultar afectats, andorrans o no, ja que la pròpia Constitució proclama en el seu preàmbul l'establiment de “tots els mecanismes que han de permetre tenir la seguretat jurídica en l'exercici d'uns drets fonamentals de la persona”. Servei finalment “amb tota imparcialitat”, als valors que la pròpia Constitució proclama: “la llibertat, la justícia, la democràcia i el progrés social”.

L'escriptor francès Gustave Flaubert comença la seva famosa novel·la amb l'escena d'un alumne nouvingut que entra a l'aula a la meitat del curs escolar. Conscient de la gran responsabilitat que recau sobre mi, avui em sento, en alguns aspectes, similar a Charles Bovary. En aquest moment, vull sol·licitar el suport i la col·laboració dels membres del Tribunal Constitucional en l'exercici de les meves funcions dins de la institució. Com ens recorda el lema nacional: Virtus, unita, fortior.

També vull retre homenatge al molt distingit jurista, el Sr. Josep-Delfí Guàrdia Canela, que acaba d'acabar el seu mandat al Tribunal Constitucional.

Comparat amb la història mil·lenària d'Andorra, la jurisdicció constitucional és una creació recent. Ho és a Andorra, ja que només data de la Constitució, fa uns trenta anys. Però també ho és al món, ja que s'acaben de complir cent anys des de la instauració del primer tribunal constitucional de la història, en un muntanyós país centreeuropeu. Aquest segle s'ha estès per gairebé tot Europa gràcies a la seva utilitat com a instrument de garantia constitucional. Confio que aquesta utilitat pugui ser reconeguda pel poble d'Andorra i percebuda per la comunitat internacional.

¹ Art. 3.1

Concluc les meves paraules com vaig començar, reiterant el meu agraïment al Sr. Copríncep Episcopal i a totes les autoritats presents.